nildheil 2 Ved at dsomi og der e onlighed i mā hwe sformer Idne mu hertil em hans ojere ig ved istote et gode in nnesia dyr. Dem iat, sale at. Prima egge amm frem til og admir vi aldrig et vores liv. ar alminde velli i 1500et over (ses

Det kategoriske imperativ

Gennem hele middelalderen er etikken på vore breddegrader blevet begrundet ud fra kristendommen. Verden med dens værdier er skabt af Gud; menneskene ligeså. Værdierne forpligter på denne måde os alle sammen. Vi skylder Gud vores liv og er derfor forpligtet på at adlyde hans bud De kristne værdier er et udtryk for disse bud. Da Gud er almægtig og algod, er værdierne absolutte⁴.

Men hvad nu, hvis vi ikke kan have Gud som autoritet for en etik? Hvad nu, hvis værdier blot er menneskenes påfund. Hvordan kan de så forpligte os alle? Med den tyske filosof Immanuel Kant⁵ (1724-1804) er vi kommet frem til 1780'erne, og den moralfilosofiske opgave var at begrunde

⁴ Gælder ubetinget, uden forbehold.

⁵ En af de væsentligste moderne filosoffer. Fremfører bl.a. den tanke, at vores erkendelse er betinget af de erkendeformer, som alle mennesker er udstyret med. Erkendelsens gyldighed forudsætter derfor en inddragelse af disse erkendeformer.